

דחניא רבי נתן אוטר מנין לנושא בחבירו מנה וחבירו בחבירו מנין שמוציאין מזה ונוחנין לזה ת"ל ונתן לאשר אשם לו. ומדקמפרק ליה רבא לשמעתיא כרבי נתן הילכתא כרבי נתן דאי ליתא לדרבי נתן הויא לה שמעתיא דרבא כי דאביי וקשיא דרבא אדרבא וקיימא לן דאביי ורבא הלכת כרבא. שמעינן מינה דהילכתא כרבי נתן דכי מסיק ביה ראובן כשמעון ושמעון בלוי ותבעיה ראובן ללוי לא מצי אמר ליה דלאו בעל דברים ידיי אח. ודוקא בחיי שמעון, אבל מת שמעון לא מצי ראובן מתפרע מן לוי לא מן מקרקעי ולא מן מטלטלי, מן מטלטלי לא מצי מתפרע מרקדייק רב נחמן ואמר יתומים שגבו קרקע בחובת אביהם בעל חוב חוזר וגובה אותה מהם דוקא קרקע אבל מטלטלי לא, אלמא מטלטלי דלוי במקום מטלטלי דשמעון קיימי ומטלטלי לבעל חוב לא משתעבדי, ומן מקרקעי דלוי נמי לא מצי למתפרע מרקדייק רב נחמן ואמר יתומים שגבו דוקא גבו אבל לא גבו לא אלמא מצי לוי לסיטר לראובן דאנא שמעון וזוי מסיק בי וזוי לדידך לא משתעבדין.

[צג.] מי שהיה נשוי שלש נשים ומת כתובתה של זו מנה ושל זו מאתים ושל זו שלש מאות ואין שם אלא מנה חולקין בשוה וכו'.
 תשכא רבינו א) מעדיה וצ"ל. ושאלתם מי שהיה נשוי שלש נשים כתובתה של זו מנה ושל זו מאתים ושל זו שלש מאות כו'.

אף על פי שיודעין אנו שהלכה כרבי ולא כר' נתן ואע"פ ששמואל מעמידה בכותבת זו לזו ולפצותה מדין ודברים וכי רב יעקב משמיה דרבינא מעמידה בשתי תפישות אעפ"כ מקום הניחו לנו גם אנו ויכולנו להעמידה בתנאי כ"ד על המסון הנמצא למת כל אשה שהוא פחות מכתובתה לא תעדיף על שלפניה ושחוא יתר על כתובתה תטול כאשר הוא עד כרי כתובתה בשוה והנשאר לפי חשבון לפי בחיות שם מנה שהוא פחות מכתובת השניה והשלישית לא יערפו על כתובת הראשונה ולכן יחלקו שלשתן בשוה ובהיות שם מאתים הראשונה נוטלת חמשים לפי שהוא יתר על כתובת' נוטלת שלשים ושלשה ושליש שהוא בשוה מן חמנה האחד ומן חמנה השני ששה עשר ושני שלישים שהוא שתותו לפי חשבון ושלישית לא תעדיף על השנית אלא תטול כל אחת שבעים וחמשה ובהיות שם שלש מאות הרי אין פחות מחגדולה שבכתובות ולפיכך יטלו לפי חשבון ראשונה חמשים ושניה מאה ושלישית מאה וחמשים.

תניא זו משנת רבי נתן, רבי אוטר אין אני רואה דבריו של ר' נתן באלו אלא חולקות בשוה.

תשכב חא ב) מתני' וגמרא דילה שקלי וטרו בה קטאי זיל ולא סלקא להון כל עיקר וכיון דחו דלא סליקא להון כחוגן הדרי לשקול הדעת ופסקי

א) שעיצ סיו ע"א סי' נ"ב. וברשימת תשובות הגאונים צד 229; ספרי רס"ג ח"ט צד 103. ב) הרי"ף, עיי' ובהשגות הראב"ד שם.